

CERKVENI GLASBENIK.

Glasilo Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z glasbeno prilogo vred 5 kron,
za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 4 krone.

Uredništvo in upravnništvo: Pred Škofijo št. 12, I. nadstr.

Spored predavanj in produkcij
o priliki
cerkvenoglasbenega poučnega tečaja
ki ga priredi
Cecilijino društvo v Ljubljani
od dne 7. do 11. avgusta 1911 v Alojzijevišču (Poljanska cesta 4).

•••••

Ponedeljek, dne 7. avgusta.

Ob treh popoldne **otvoritev** tečaja. Sledi takoj **poduk v koralnem petju** (Fr. Kimovec). — Od 4.—5. **Figuralno petje in pevovodstvo.** (P. H. Sattner.)

Torek, dne 8. avgusta.

Od 8.—9. **Harmonija.** (St. Premrl.)

Od 9.—10. **Koralno petje.** (Fr. Kimovec.)

Od $\frac{1}{2}$ 11.— $\frac{1}{2}$ 12. **Liturgika.** (Fr. Ferjančič.)

Od 3.—4. **Koralno petje.** (Fr. Kimovec.)

Od 4.—5. **Figuralno petje in pevovodstvo.** (P. H. Sattner.)

Sreda, dne 9. avgusta.

Ob sedmi uri **sv. maša v frančiškanski cerkvi.** Pri sv. maši bosta frančiškanski in stolni zbor pela sledeče pesmi: Sattner: Mašna III. (C. Gl. 1910.), Premrl: Marijina II. (Zbirka 12 Marijinih pesmi), Kimovec: Evharistična VI. (Zbirka pesmi na čast presv. Sreč Jezus.), Goller: Marijina. XII. (Zbirka „Der Makellosen ein Edelweiß“), Griesbacher: Marijina. VII. (Zbirka 9 Marijinih pesmi. II. zv.)

Od 8.—9. **Modulacija.** (St. Premrl.)

Od 9.—10. **Zgodovinski razvoj cerkvene pesmi na Slovenskem.** (Prof. dr. J. Mantuani.)

Od $\frac{1}{2}$ 11.— $\frac{1}{2}$ 12. **Metodika pevskega poduka.** (Fr. Gerbič.)

Od $\frac{1}{2}$ 2.— $\frac{1}{2}$ 3. **Registriranje.** (Pojasnjujeta na frančiškanskih orglah Fr. Kimovec in St. Premrl.)

Od 3.—4. **Koralno petje.** (Fr. Kimovec.)

Od 4.—5. **Figuralno petje in pevovodstvo.** (P. H. Sattner.)

Četrtek, dne 10. avgusta.

Ob sedmih slovesna sv. maša v frančiškanski cerkvi. (God sv. Lavrenčija, mučenika.) Pod P. H. Sattnerjevim vodstvom bosta frančiškanski in stolni zbor izvajala sledeči spored: Introit „Confessio“ (koral), Griesbacher: Missa „Stella maris“, (Op. 141.), Foerster: Gradual „Probasti me“, (C. Glasb. 1895. VII.), Goller: ofertorij „Confessio“ (Op. 33. IV. str. 69.), komunija se bo recitirala.

Od 8.—9. **Kontrapunkt.** (St. Premrl.)

Od 9.—10. **Zgodovinski razvoj cerkvene pesmi na Slovenskem.** (Prof. dr. J. Mantuani.)

Od $\frac{1}{2}$ 11.—12. **Občni zbor Cecilijinega društva.**

Od 3.—4. **Metodika pevskega poduka.** (Fr. Gerbič.)

Od 4.—5. **Figuralno petje in pevovodstvo.** (P. H. Sattner.)

Petek, dne 11. avgusta.

Ob sedmih slovesna sv. maša v frančiškanski cerkvi. (Osmi dan godu sv. Dominika, spoznovaveca.) Pod P. H. Sattnerjevim vodstvom bodo udeležniki tečaja izvajali Ravanellovo latinsko mašo op. 83, za triglasni moški zbor, Hallerjev ofertorij „Desiderium“ (Haberlova zbirka ofertorijev za celo leto); vse druge speve: koralno.

Od 8.—9. **Cerkvenoglasbena literatura.** (St. Premrl.)

S sklepnim nagovorom in razdelitvijo izkaznic o obiskovanju tečaja se završi poučni tečaj.

Praktične opazke

k Anton Foersterjevi teoretično-praktični klavirski šoli.

(Sestavil avtor.)

(Dalje.)

VII. „Mali staccato“ se izvršuje s prsti pri mirni roki; pozneje pride na vrsto „veliki staccato“ s prsti in zraven z roko. Pozor: zadnja vezana nota se ne sme več z naslednjo, ž njo nevezano, „legato“ igrati, ampak že mirno odbijaje, torej se ista nekoliko skrajša, kakor bi bila še s piko „staccato“ označena.

34. Po vsakem obloku se dvigne prst, ne pa roka; v dvoglasju drugega dela se podaljšana nota vzdrži čez obe naslednji kratki noti, tako, da se glase iste dolge note kakor v drugi roki.

35. Da se ne igrajo vse note odbijaje, so nekatere zaznamovane (ten.). Le-te naj se igrajo podržano.

VIII. Nova lega, pri kateri igra desna roka za oktavo višje.

36. Pozor zopet na dvoglasje, kjer se snide melodija na isti tipki s spremljanjem; ker mora vendar melodija nastopati močnejše, se igrajo vse druge note bolj mirno. V tej vaji se sliši dvoglasje spremljano s tretjim glasom. Sledé še št. 33.—36. štiriročno.

IX. Pri razširjenem tonovem obsegu se morajo prsti enako voljno kot doslej, ne krčevito, trdo držati.

37. Zgled tibe zamene prstov na isti tipki.

X. Nadaljevanje premikajočih se prstov.

38. V 5. taktu igra mala leva roka seksto in potem septimo s palcem, večja roka more igrati „c“ z drugim prstom; enaki slučaj nastopi koncem te pesmi.

39. Vaja za menjajoči se prstni red.

40. Naprev v levi roki „forte“, desna roka pa spremlja „piano“ (poje „čez“).

41. Desna roka igraj izrazno, pa natanko po predavalnih znamenjih, leva pa „legato“ spremljaj!

42. Kakor št. 39.

43. V 2. taktu naj 2. prst iz višine udari najvišjo tipko, med tem ko se palec pod istim prstom tudi visoko dvigne, da iz višine udari, kar se še trikrat ponavlja.

44. Prvi „c“ v levi roki se ne sme prej izpustiti, dokler ni udarjen drugi „g“ tega takta; to zato, da se isti „g“ zveže z naslednjim „c“ drugega takta.

XI. Roka naj se mirno pomika naprej in nazaj!

45. V predzadnjem taktu se oba „c“ igrata mirno odbijaje.

XII. Dvojemke za enake prste igramo tudi le s prsti pri mirni roki in sicer strogo legato.

46. Prvi toni vsakega takta spodnje vrste se morajo v celem prvem delu dobro vezati eden z drugim, da se zadnji „g“ nikjer ne odtrga, ampak z naslednjim spodnjim dolgim tonom lepo zveže.

47. Spodnji toni naj se vežejo, palec pa naj nikjer ne obleži!

48. Četrtnke se v 1., 2., 5. in 6. taktu na koncu obloka skrajšajo (čitaj končno opazko k VII. vaji!)

XIII. Dvojemke za neenake prste so slične vajam z enakimi prsti v XII. vaji.

48. Ligature dobro vzdržati!

49. Palec v levi roki visoko a voljno dvigati!

50. Samo note s pikami se odbijajo, vse drugo je legato.

51. V levi roki naj učence dvojemke dobro veže!

52. V 4. in 5. taktu igraj učence polovne note kot četrtnke s piko in si zraven misli osminko pavzo; zakaj? čitaj opazko k št. 41. v šoli!

53. Dvojemke, katere se na istih tipkah ponavljajo, kakor v 6. in 7. taktu, izvrši naj učence s prsti; s pripomočkom prednje roke pridejo iste pozneje na vrsto.

XIV. Glavni pogoj dobrega uspeha je pri tej vaji, da se prsti visoko dvigajo, roka pa mirno drži. Vsak povdarek naj se strogo veže s prejšnjim in sledečim udarom.

54. Naj se pazi na „staccato“ in „legato“, pa še na to, da pri dvojemkah oba prsta istočasno udarjata.

55. Leva roka ostane do tretjega takta raztegnjena v obsegu oktave; sicer čitaj še tukaj opazke k št. 54.

56. Sinkope se morajo znatno povdarjati, da se glase, kakor bi se napačno povdarjali zlogi: $\tilde{p}\tilde{r}\tilde{v}\tilde{a}$ - $\tilde{d}\tilde{r}\tilde{u}\tilde{g}\tilde{a}$ itd.

57. Spremljajoče dvojemke v levi roki se povsodi „piano“ odbijajo; Bog obvari, da bi druga obležala, in medtem se prst v „basu“ dvignil, le-to se zgodi stoprav po udaru druge note v „basu“. Zadnji „e“ v levi roki pri „Fine“ se more udariti s prvim prstom.

XV. Pri ponovnem udarjanju dvojemk na istih tipkah je prišel začetnik že večkrat v skušnjava, pomagati si pri tem z roko. In zdaj smo dospeli k drugemu novemu udaru, in sicer k udaru s prednjo roko pri mirnem ramenu. Pri tem udaru mora biti zapestje roke jako voljno, nikdar pa trdo. Učitelj naj si da od učenca dvigniti roko enkrat pri trdem, drugikrat pri mehkem zapestju. Učenec naj pokaže, če je dobro razumel! Še enkrat povdarjamo, da mora biti prednja roka pri mirnih prstih v zapestju tako voljna, kakor bi takorekoč na žici visela.

58. Sleherna roka je od druge neodvisna, samostojna; v prvem delu in v zadnji vrsti drugega dela naj melodija nekoliko glasneje nastopa nego spremljanje!

XVI. Dosedaj je bilo treba učencu poznati le vijolinske note, tu pa se začenejo basovske, ki — kakor izkušnja uči — tudi začetniku ne delajo posebnih težav. (Najnižja nota prve glasbene vrste na str. 35. je napačno G imenovana, je pač E; črtica pod C naj se zbríše!)

59. Po prejšnji vaji zadene učenec lahko basovske note.

XVII. Zadnji oddelek z ročnim udarom.

60. Daljše tone dobro držati in vezati.

61. Izvemši nekaj vezil v obeh rokah: ročni udar pri voljnem zapestju.

62. Leva roka igra vseskozi legato, desna pa staccato z ročnim udarom, le četrтинke se vzdrže, a vendar ločijo od naslednje dvojemke (zakaj?).

XVIII. Nadaljevanje basovskih nižjih not.

63. Dvojemke se razširjajo od terce do sekste. Etuda se igra na 4 razne načine, glej opazko v šoli!

64. Zopet vaja za staccato z ročnim udarom.

65. Pazljivost premaga težkočo, marljivost poplača trud.

XIX. in XX. Visoke in nizke basovske note.

66. Napev s prstnim udarom pri mirni roki bolj glasno, spremljanje z ročnim voljnim udarom pri mirnih prstih. Pri križanju rok ramena ne previsoko dvigati.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Ljubljana. (Bogoslovno semenišče.) Letos praznuje semeniško Cecilijansko društvo svojo dvajsetletnico; kmalu bo zaključilo svoj dvajseti tečaj. Zato se mi pa ravno vsled tega zdi umestno, da tudi širša javnost izve nekaj malega o tem, kako se goji petje in zlasti cerkveno petje v semenišču — med bogoslovci, ki naj kot bodoči duhovniki postanejo zmožni čuvatelji in pospeševalci pravega cerkvenega petja med svojim narodom; posebno umestno se mi zdi to še zato, ker „Cerkv. Glasbenik“ že precej dolgo ni prinesel nobenega poročila iz našega semenišča.

Cerkveno petje je del liturgije, zato je samoposebi umevno, da se morajo v njem teoretično in praktično izuriti in izvežbati vsi bogoslovci. Vodja in učitelj petja je semeniški podvodja preč. gospod Fr. Ferjančič, ki poučuje koral po dve uri na teden, v dveh oddelkih, tako da v štirih letih vzame vsa potrebna pevska liturgična opravila. V svoji ljubezni do vzvišenosti in svetosti cerkvenega petja si kar najpožrtvovalneje prizadeva, zadostiti vsem, zlasti tudi najnovejšim cerkvenim določilom in zahtevam, da bi se bogoslovci navzeli res pravega duha cerkvenega petja, da bi se izvežbali tako, kakor zahteva sv. Cerkev in da bi pozneje v svojem delovanju udeleževali njene zahteve.

Z istim navdušenjem vodi gospod pevovodja možki zbor, ki oskrbuje četveroglasno petje pri slovesnih večernicah v stolnici, pri procesijah, veliki teden in ob podobnih prilikah.

Bogoslovci imajo svoje Cecilijansko društvo, katero sem omenil že v pričetku. Pokrovitelj mu je isti gospod pevovodja, ki tudi tu radevolje pomaga ter daje nasvete in navodila. Da je ravno to društvo v semenišču velikega pomena, je pač jasno iz namena, ki ga ima. Mislim, da njegovega namena ne morem priprosteje označiti, kakor če rečem, da je to društvo nekako netilo, ki neprestano vnema in podžiga v srcih bogoslovcev ljubezen in vnemo za petje, jim daje priliko ter jih takorekoč sili, da ga morajo gojiti, ter na ta način preprečuje nevarnost, da bi vsled obilnih drugih poslov mogel kdo prezreti važnost temeljite izobrazbe v tej stroki.

Da pa res more vršiti ta svoj vzvišeni namen, ima mnogo pripomočkov. Njegova knjižnica, ki jo vodi in urejuje vsakokratni društveni predsednik, obsega lepo število temeljitih del, razne šole in muzikalije; važnejše najnovejše proizvode si sproti nakupuje.

Društvo je dalje naročeno na sledeče časnike: „Cerkveni Glasbenik“, „Musica sacra“, „Cäcilienvereinsorgan“, „Gregorianische Rundschau“ in je redni član „Glasbene Matice“. „Cerkveni Glasbenik“ je pa tudi sicer razširjen med bogoslovci.

Društvo prireja od časa do časa shode, da se člani medsebojno naučujejo in si dajejo navodila in svete.

Prejšnja leta je imelo društvo redne mesečne shode s predavanji in debato. Ta predavanja so bila različna: zgodovinska, čisto teoretična, o glasbenih instrumentih itd.; seveda so bila vsa obenem tudi bolj ali manj praktičnega pomena. A vendar so zadnja leta taka predavanja redkeja; društvo je namreč v tej smeri nastopilo — sledeč potrebam — popolnoma praktično pot, da namreč skrbi za to, da se morejo vsi, zlasti taki, ki imajo manj posluha, naučiti pravilno peti vse, kar potrubujejo v duhovniški službi. V ta namen izvoli društvo ob pričetku vsakega leta izmed članov štiri pevovodje, ki poučujejo koral v posameznih letnikih, navadno po pol ure na teden.

Društvo ima svoj oktet (letos duodecet), ki skrbi za petje v domači kapeli in povišuje zlasti večje domače slovesnosti, kakor: praznik društvene zavetnice sv. Cecilije, celodnevno čiščenje sv. Rešnjega Telesa, na Silvestrov dan, uro molitve vsako prvo nedeljo v mesecu, šmarnice, shode Marijine družbe itd.

To je v glavnih obrisih začrtano delo ljubljanskih bogoslovcev na polju cerkvenega petja. Z veseljem lahko omenim še to, da se mnogi ukvarjajo tudi z glasbo: klavir in harmonij uživata kar dosti spoštovanja in zanimanja.

Ko letos ob tako lepem praznovanju svojega Cecilijanskega društva pregledujemo zapisnik in vidimo v njem sledove tolikega dela in tolike uspehe, ki jih je doseglo društvo ves čas svojega obstanka, se z iskreno hvaležnostjo spominjamo onih idealnih in požrtvovalnih

gospodov, ki so društvo ustanovili in ki so ga gojili, da je prišlo do nas v tako lepem cvetju; ob enem nas pa ta misel bodri in vnema, naj delamo tudi mi po svojih močeh za povzdigo cerkvenega petja.

Iz Istre. Hvala Bogú, premil. gosp. škofa dr. Karolina imamo že v naši sredini. Na praznik sv. Jožefa, kakor je že znano, so bili v baziliki sv. Justa v Trstu slovesno posvečeni. Pri tej priliki se je mnogo govorilo in slišalo o izborni glasbi, ki se je izvajala; podrobnosti mi niso znane. Kako pa pri intronizaciji v Koprnu na belo nedeljo? Partes mobiles pri pontifikalu v krasni stolnici sv. Nazarija so za velikim oltarjem peli koralno dečki poreškega mal. semenišča pod vodstvom ravnatelja Polina. Ta gospod je v gregor. petju samouk, in velika škoda, da se je kakor po navadi, tudi pri tej priliki pelo prav dolgočasno. Maša Gruberjeva (sv. Cecilije), pri kateri so prikrat moškemu zboru pomagali soprani in alti, namreč dečki zavoda „Grisoni“, pod vodstvom začasnega organista, mladega prof. Urbanca ni slabo izpadla, posebno ako se pomisli na navadno petje v isti stolnici. Pevski zbor je namreč prestar; mladi naraščaj je silno potreben; ali pravi se, da ni denarja. Torej pri pontifikalu ni bilo petje toliko slabo. No, stara tedenca se je pa morala tudi tu pokazati, in sicer pri otertoriju. In kako to? Pelo se je in na vso moč poulično „Regina coeli“ p. Rafaela Hovskega, brez katere se zdi, da v stolnici ni velike noči. Premilostni pri oltarju so se je gotovo radovali...

Popoldne slovesne večernice, kjer pa, tudi po navadi, isti dečki pojejo psalne — prehitro. Tantum ergo malo vreden.

Premil. gosp. škof bodo pa po italijanskih mestih in trgih istrskih slišali še slabšo glasbo, akoravno je pa tudi v teh krajih, kakor sploh ob Adriji, posebno ljudsko petje pod vsako kritiko.

Božične in Marijine pesniice, lavretanske litanije itd. so vam pravi izvleček glasbene trivialnosti in frivolnosti, bodisi glede melodij, kakor glede besedila. Nekaj dobrega je iz starih časov ostalo pri lavretanskih litanijah, namreč dostojno petje od Kyrie do Sancta Maria, in potem vsaka četrta invokacija, in vsi trije Agnus Dei, kjer ljudstvo enoglasno odgovarja neslanemu pevskeemu zboru. Ohranile so se tudi nekatere Marijine pesmi, katere ljudstvo v cerkvi navdušeno poje, zlasti kjer je pevovodja (ozir. organist) pri pravi pameti in ima prosto roko. Kako potrebna bi bila tu dobra „brezovka“, da bi pomela iz hiše božje nespodobno, poulično ljudsko petje tu ob Adriji!

Upamo, da ni zastoj dne 15. maja t. l. na Dumaju o tem govoril prof. Moissl. Da bodo naš premil. gosp. škof počasi vzdignili svoj pastirski glas in napravili tudi tu red, srčno pričakujemo.

V Inomost!

U *Inomostu, kjer se je l. 1867. na XVIII. glavni skupščini katoliških nemških društev dr. Fr. Ks. Witt prvič javno in navdušeno potegoval za ustanovitev splošnega Cecilijinega društva, se bo vršil letos od 24.—27. julija občni zbor splošnega (nemškega) Cecilijinega društva; od 20.—27. julija pa obenem cerkvenoglasbeni poučni tečaj.*

Občni zbor splošnega Cecilijinega društva je postal zadnje čase naravnost eminenten in velepomemben mednaroden dogodek in je brezdvomno zlasti za razvoj cerkvene glasbe širom sveta močno odločujoč faktor. Letošnji občni zbor splošnega Cecilijinega društva v Inomostu bo tudi vsled tega toliko važnejši, ker se bo po dolgem premoru vršil zopet enkrat na avstrijskih, krasnih tirolskih tleh. Na občnem zboru v Inomostu se bodo med drugim temeljito preresetavala tudi vsa tista vprašanja, ki so zlasti za naše avstrijske, predvsem seveda dunajske etc. cerkvenoglasbene razmere velikega pomena. Tudi na polju cerkvene glasbe žal ne manjka raznih nesporazumljenj in

predsodkov. Občni zbor bi rad prinesel jasnost v te meglene razmere in ozdravil, kar je bolehavega.

Cerkvenoglasbene produkcije pri občnem zboru je prevzel zbor proštjske cerkve sv. Jakoba v Inomostu.

Cerkvenoglasbeni tečaj, ki se bo vršil o priliki občnega zbora oz. začel že nekaj dni prej, ima pred vsem namen seznaniti udeležnike tečaja s pevanjem tradicionalnega koral; bavit se bo pa tudi z raznimi drugimi cerkvenoglasbenimi vprašanji. Prireditelja tečaja sta: prof. V. Goller, vodja cerkvenoglasbenega oddelka na c. kr. akademiji za glasbo in upodabljačo umetnost (Dunaj-Klosterneuburg) in Msgr. Ign. Mitterer, predsednik briksenskega Cec. društva in ravnatelj glasbe pri briksenski stolnici. — Predavatelji pri tečaju bodo: prof. M. Springer iz Klosterneuburga (koral), prof. V. Goller in prof. H. Wagner (elementarni pevski poduk), Msgr. Ign. Mitterer in regenschori Fr. Ks. Gruber (splošna cerkvenoglasbena vprašanja.)

Prijave h tečaju sprejema: Caccilienvereinsbüro, Akademikerhaus, Innsbruck.

Razne reči.

Δ V orglarski šoli Cec. društva je bil sklep šolskega leta 1910/11 v četrtek dne 6. julija. Ob sedmih je bila v aložniški kapeli sv. maša, ki jo je opravil velečastiti gosp. Fr. Ferjančič in so učenci peli koralno „Missa de Angelis“. — Ob osmih se je v šolskih prostorih pričelo javno izpraševanje. Učenci so bili vprašani iz liturgike (Motu proprio Pija X.), zgodovine cerkvene glasbe, harmonije in kontrapunkta ter so pokazali v vseh teh predmetih precejšnje znanje. Tudi produkcije v koralnem petju (introit „Spiritus Domini“ za binkoštno nedeljo) in v figuralnem (Credo iz Wittove „Missa septimi toni“ za dva glasova z orglami), istotako na orglah in na klavirju so lepo uspele. Na klavirju so se poleg nekaterih skladb iz Foersterjeve klavirske šole izvajale kompozicije od Bertinija, Clementija, Behra, Lemoina, Weberja, Wenuscha, Schmitta, Haydna in Mendelssohna. Na orglah so pa bili zastopani: A. Foerster, Hesse, Rinck, Sechter, Rembt, Řihovsky in J. S. Bach. — Po končanem izpraševanju in produkcijah, katerim je prisostovalo precejšnje število prijateljev in prijateljic cerkvene glasbe, med temi glasbena ravnateljca Foerster in Gerbić in ravnatelj kn. škof. pisarne, Steska, so dobili učenci šolska spričevala.

Koncem šolskega leta je bilo v šoli devetnajst učencev, med temi šest abiturientov, ki so dobili spričevalo usposobljenosti za orglarsko službo: Košnjek Franc iz Cerkeļ na Gorenjskem, Premru Franc z Vrhpolja pri Vipavi, Pucelj Alojzij iz Sodražice, Ravnik Anton (odličnjak) iz Boh. Bistrice, Rztresen Jakob z Vrha Sv. Treh Kraljev pri Logatcu in Zabavnik Franc iz Kosiš pri Kauniku.

Šolsko leto 1911/12 se prične dne 18. septembra. Ob treh popoldne se bodo vršili sprejemni izpiti na novo vstopajočih učencev, ki naj prinese s seboj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo in izkaz o uravnosti.

Δ Jednota glasbenih stanov je priredila dne 6. junija v Pragi zborovanje čeških glasbenih pedagogov.

Δ Dne 4. junija je umrl na Dunaju profesor dr. Jožef Gänsbacher, znamenit učitelj petja in član c. kr. izpraševalne komisije za usposobljenost pevskega poduka na srednjih šolah. Oče mu je bil Janez Gänsbacher, svojčas sloveč skladatelj in stolni kapelnik pri sv. Štefanu na Dunaju. († 1844.)

Darovi

za nove orgle v ljubljanski orglarski šoli.		K
(Prenos prejšnjih izkazov)		1.330,30
P. n. nadaljni darovalci:		
Župni urad na Stari Oslici		5,—
Župni urad v Boh. Srednji vasi		5,—
Župni urad v Gozdu		3,—
Matija Petrič, učitelj v Strugah		20,—
Neimenovan		20,—
Pavel Jerman, organist v Št. Vidu pri Zatičini		5,—
Anton Bratovž, organist v Št. Vidu pri Vipavi		4,—
Skupaj		K 1.392,30

VABILO

na

XV. OBČNI ZBOR

Cecilijinega društva v Ljubljani,

ki se bo vršil v smislu § 14. društvenih pravil

v četrtek dne 10. avgusta ob $1\frac{1}{2}$ 11. uri dopoludne
v Alojzijevišču.

Spored zborovanja:

1. Poročilo predsednika oz. njegovega namestnika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo glasbenega vodje.
5. Govor o cerkveni in nabožni pesmi. (P. H. Sattner.)
6. Slučajnosti. — Sprememba § 4. društvenih pravil (Kdo je lahko član društva?)¹⁾
7. Volitev društvenega odbora.

NB. Slovesna sv. maša, ki se bo opravila ob tej priliki ob sedmih v frančiškanski cerkvi, je bila že natančneje naznanjena pri sporedu predavanj in produkcij cerkvenoglasbenega poučnega tečaja. (Glej uvodni članek današnje „Cerkv. Glasb.“-ove številke.)

Naznanilo uredništva.

Prihodnja dvojna (8. in 9.) „Cerkv. Glasb.“-ova številka izide koncem avgusta.

¹⁾ Glej „Cerkveni Glasbenik“ 1911, 4 št., str. 31.

Današnjemu listu je pridejana 7. številka priloge.

Odgovorni urednik lista in glasbene priloge **Stanko Premrl**.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska Zadružna tiskarna v Ljubljani.